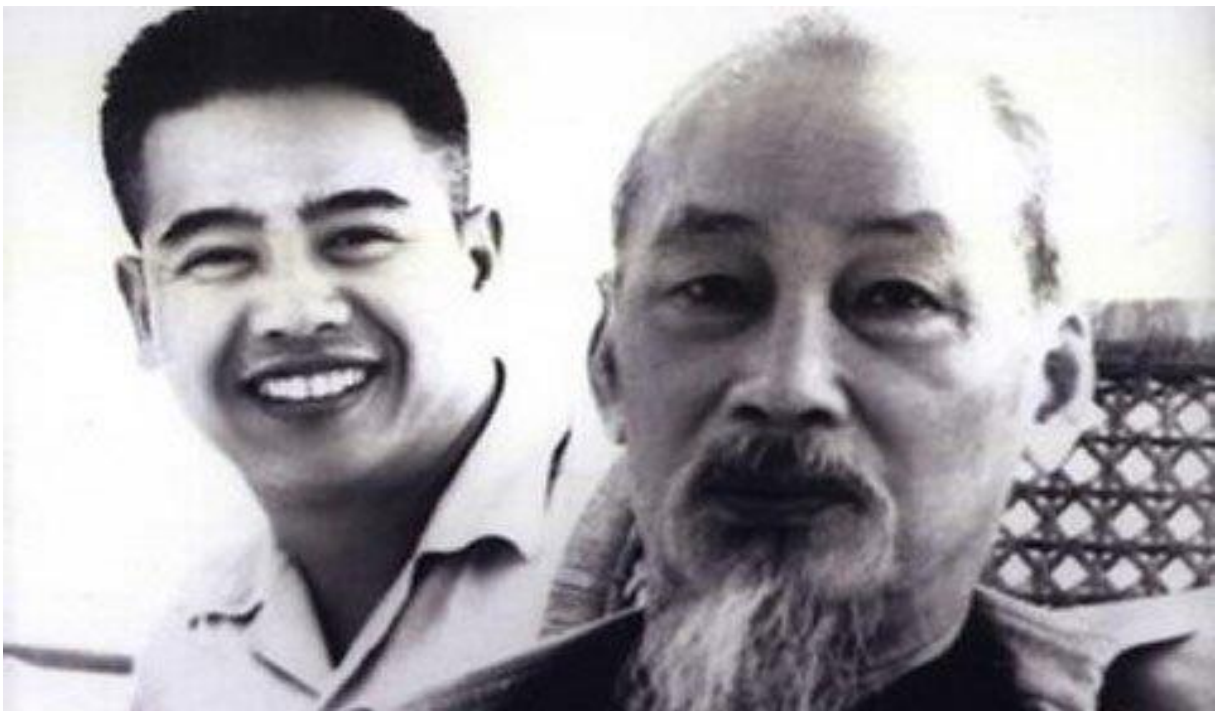

Ảnh tham dự cuộc thi của cá nhân và cuốn sách “Thư ký Bác Hồ kể chuyện” của NXB Chính Trị Quốc Gia Sự Thật

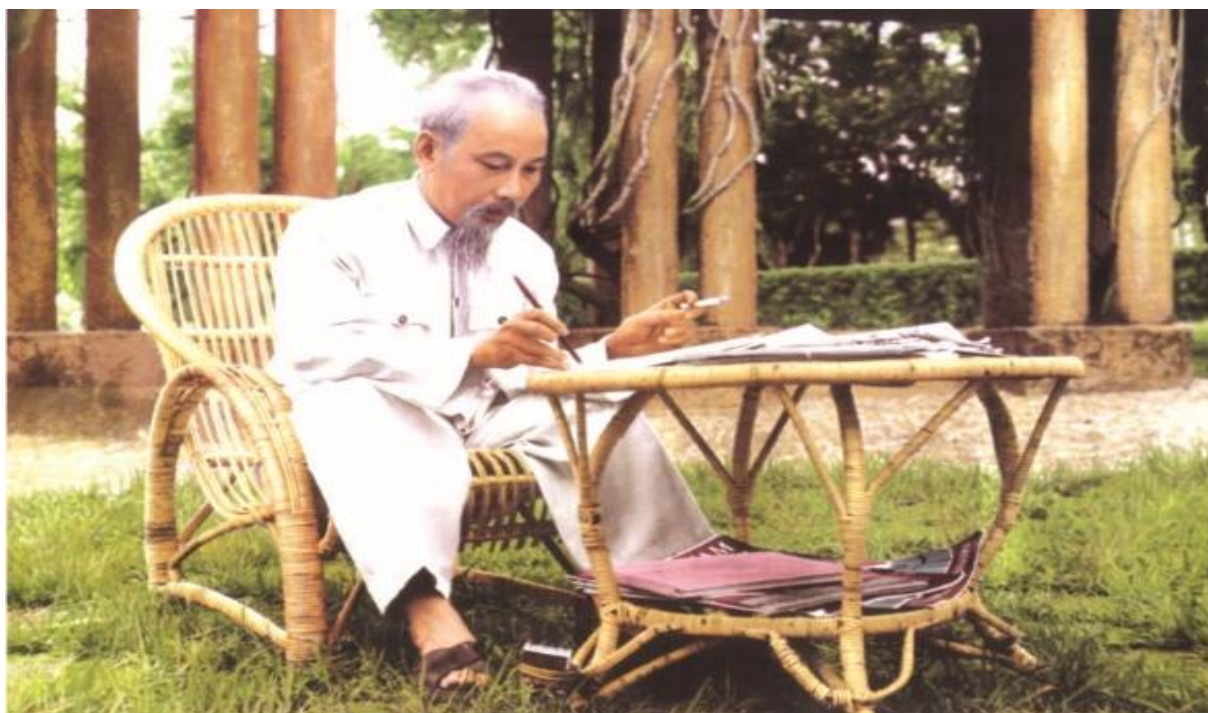
Chủ tịch Hồ Chí Minh, lãnh tụ vĩ đại và kính yêu của nhân dân Việt Nam, người sáng lập, lãnh đạo và rèn luyện Đảng ta, người đã chèo lái đò cách mạng Việt Nam vượt muôn trùng gian khó, đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác. Với cả cuộc đời chiến đấu, hy sinh không mệt mỏi vì độc lập, tự do của dân tộc, vì hạnh phúc nhân dân; bằng cuộc sống thanh cao, giản dị, trong sáng và đạo đức cách mạng mẫu mực của một người cộng sản, Bác Hồ đã nêu tấm gương sáng cho toàn thể cán bộ, nhân dân và để lại cho chúng ta một di sản quý báu về tư tưởng và đạo đức của một người cách mạng trong thời đại mới. Những giá trị tư tưởng, văn hóa, nhân văn và đạo đức của Chủ tịch Hồ Chí Minh là kết tinh tất cả những gì tốt đẹp nhất của dân tộc, của văn minh nhân loại, đang soi sáng, dẫn dắt đất nước ta trên con đường phát triển không chỉ trong hiện tại mà cả trong tương lai.

Đồng chí Vũ Kỳ (1921 - 2005) tên khai sinh là Vũ Long Chuẩn, sinh ngày 26/9/1921 ở Hương Canh, Vĩnh Phúc, nguyên quán ở xã Mễ Sơn, nay là xã Nguyễn Trãi, huyện Thường Tín, Hà Nội. Khi còn là học sinh Trường Bưởi, Vũ Kỳ đã sớm giác ngộ và bắt đầu cuộc đời cách mạng của mình trong tổ chức Đoàn Thanh niên phản đế Hà Nội từ tháng 3/1940. Ngày 25/10/1940, người thanh niên

được kết nạp vào Đảng khi vừa tròn 19 tuổi. Tháng 8/1941, anh Vũ Kỳ thoát ly gia đình cùng một số đồng chí khác tìm đường đến Quảng Tây, Trung Quốc dự Lớp huấn luyện cán bộ quân chính do Đảng ta tổ chức, nhằm đào tạo cán bộ quân sự chuẩn bị cho cuộc Tổng khởi nghĩa Tháng Tám năm 1945 sau này. Tháng 4/1943, khi đi vận động tuyên truyền, anh bị mật thám bắt lần thứ nhất. Sau hơn hai tháng bị giam tại Sở mật thám Hà Nội, kẻ địch không đủ chứng cứ để buộc tội, phải trả lại tự do cho anh. Ngay sau đó, tháng 7, Vũ Kỳ được điều động lên Tông (Sơn Tây) làm công tác vận động binh lính Âu. Tháng 9/1943, anh bị bắt lần thứ hai, bị kết án 15 năm tù khổ sai và giam tại Hỏa Lò (Hà Nội). Người chiến sĩ Vũ Kỳ tiếp tục hoạt động tích cực trong chi bộ nhà tù, tổ chức đấu tranh, bảo vệ cán bộ và liên lạc với cơ sở bên ngoài, xây dựng kế hoạch vượt ngục. Đến tháng 3/1945, đồng chí đã được chi bộ bố trí vượt ngục để tiếp tục hoạt động, cùng với đồng chí Trần Đăng Ninh và một số đồng chí khác.

Được sống trong thời đại Hồ Chí Minh, được làm việc với Người là một vinh dự và hạnh phúc lớn. Đồng chí Vũ Kỳ là người có được vinh dự và may mắn đó khi được Trung ương chọn làm Thư ký riêng cho Bác Hồ từ ngay sau những

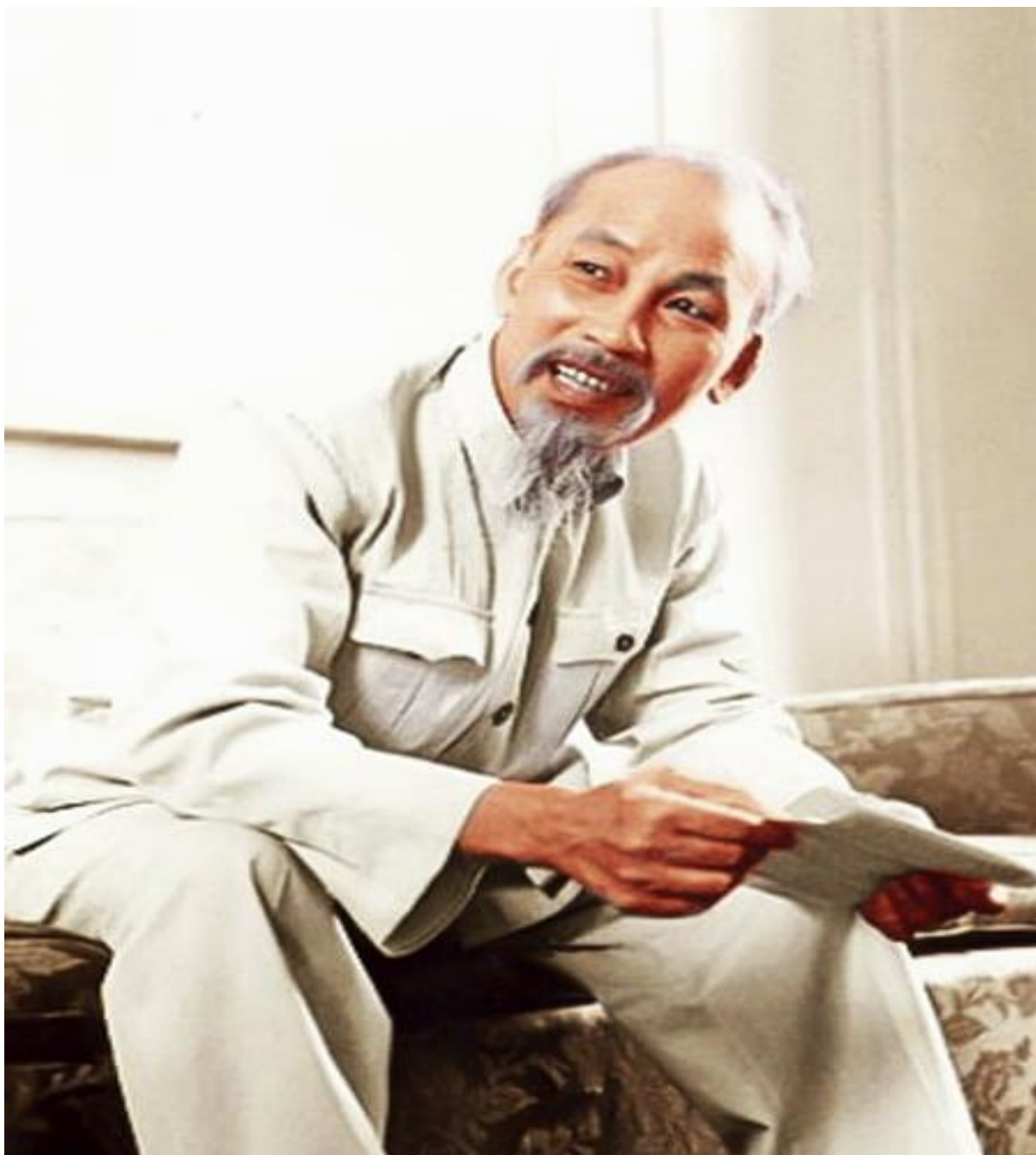

Bác Hồ - Niềm tin yêu qua từng trang sách

ngày đầu thắng lợi của Cách mạng Tháng Tám năm 1945 cho đến ngày Bác ra đi. Một phần tư thế kỷ sống bên Bác Hồ và giúp việc cho Người, đồng chí Vũ Kỳ đã tiếp thu, học tập được nhiều đức tính tốt đẹp của Bác, luôn thể hiện tấm gương đạo đức cách mạng trong sáng của người đảng viên cộng sản, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ Bác giao cho, hết lòng trung thành với cách mạng, tận tụy với công việc. Sau khi Bác Hồ qua đời, đồng chí Vũ Kỳ đã có những đóng góp quan trọng trong việc tuyên truyền, quảng bá tư tưởng Hồ Chí Minh và đạo đức cách mạng của Người để những giá trị tinh thần ấy trở thành di sản chung của nhân loại tiến bộ.

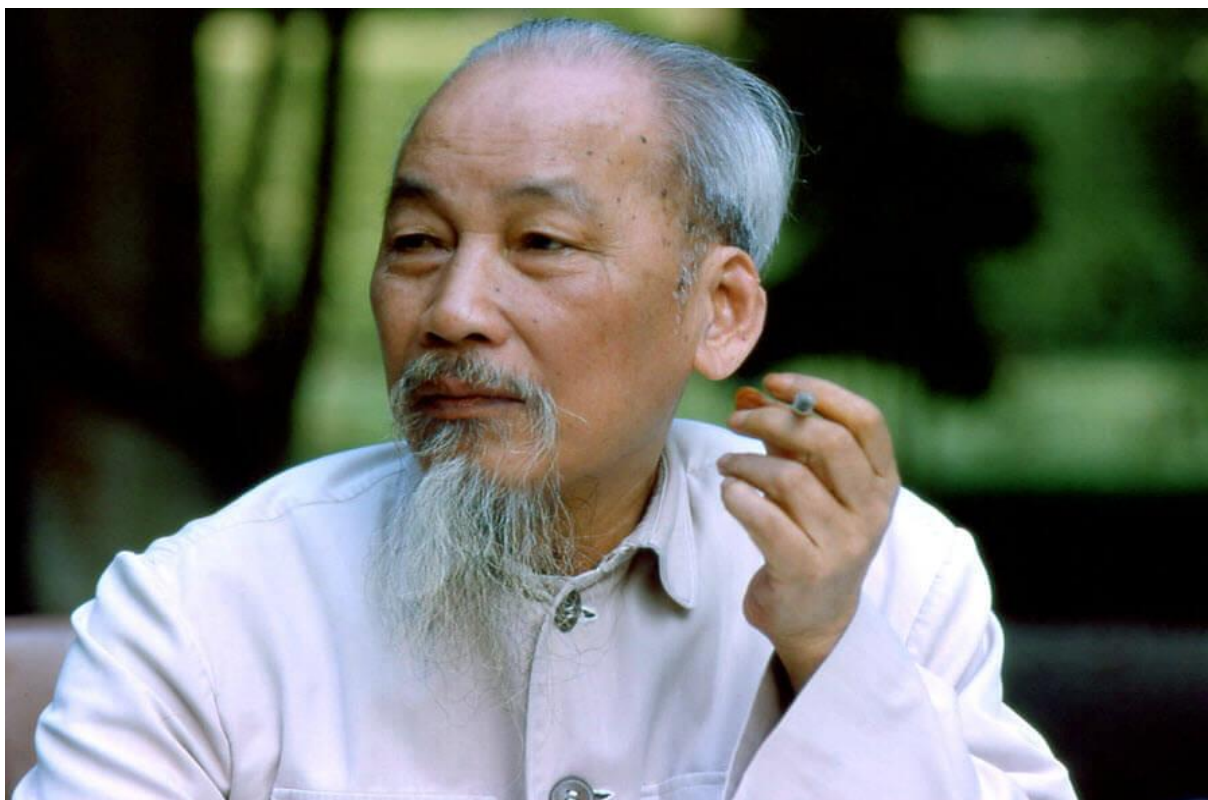
Gần 1/4 thế kỷ làm thư ký của Bác, sau ngày Người đi xa, ông Vũ Kỳ đã dành trọn cuộc đời còn lại để giữ gìn và phát huy di sản tinh thần vô giá mà Chủ tịch Hồ Chí Minh để lại. Khi còn sống, Bác Hồ trìu mến gọi ông là “chú tiểu đồng”; sau ngày Bác mất, một dấu ấn Vũ Kỳ được thể hiện đậm nét qua những trang viết của ông về Bác. Cho đến cuối đời, người thư ký tận tụy, trung thành ấy vẫn đau đáu một nỗi niềm, đó là còn nhiều điều ông chưa kịp viết hết, chưa kịp kể hết về Bác Hồ kính yêu.

Thư ký Bác Hồ kể chuyện vì thế có thể xem là một trong những trích đoạn sống động trong dòng ký ức đầy cảm xúc về Người của ông. Những câu chuyện được kể lại bằng giọng văn dung dị, giống như tính cách, lối sống giản dị, gần gũi mà suốt cuộc đời ông đã được học và thấm thía từ Người. Trong bài “Bác Hồ từ Hà Nội đến chiến khu Việt Bắc. Nhớ mãi những giờ phút đầu tiên”, ông đã kể lại câu chuyện về bước ngoặt cuộc đời mình. Buổi tối 27-8-1945 tuy diễn ra ngắn ngủi nhưng đó là buổi tôi đáng ghi nhớ, khi ông được ông Trần Đăng Ninh dẫn

đến ngôi nhà 48 Hàng Ngang, Hà Nội để nhận nhiệm vụ quan trọng, rồi từ đó trở thành người thư ký thân cận cho đến ngày Bác qua đời. “Thế là tôi đã được gặp lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc, hình ảnh thiêng liêng đối với lớp đảng viên chúng tôi hồi trước cách mạng mà trong những ngày tù ở Hỏa Lò, đêm đêm tôi vẫn thường mơ. Nguyễn Ái Quốc thực, khác hẳn với Nguyễn Ái Quốc trong mơ. Hiền từ và vô cùng giản dị”... Rồi, “Nỗi lo của tôi bớt dần vì Cụ hiền hậu, gần gũi và thân thiết quá! Trong giây lát, tôi tranh thủ ngắm Cụ. Người gầy, mắt sáng, râu thưa, trán rộng và cao...”, dòng hồi ức về giờ phút đầu tiên ông được gặp Người, khi vừa bước vào tuổi 25.

Kể từ bước ngoặt đó, những câu chuyện trong chuỗi ngày tháng được kể cận bên Bác đã được Vũ Kỳ chắt chiu, lưu giữ để sau này trở thành kho tư liệu sống động, giúp ông thực hiện sự nghiệp gìn giữ, phát huy di sản Hồ Chí Minh. Ông kể chuyện về những ngày Chủ tịch Hồ Chí Minh soạn thảo Tuyên ngôn Độc lập; nhớ về hình ảnh Người đọc Tuyên ngôn Độc lập ngày 2-9-1945; “Thư gửi các đồng chí Bắc Bộ” ngày 1-3-1947 được Bác viết từ chùa Một Mái (thuộc huyện

Quốc Oai), một văn kiện lịch sử, tài liệu học tập quan trọng đối với toàn Đảng, toàn quân và toàn dân ta lúc bấy giờ...

Sống bên Bác, hiểu được những tâm tư, tình cảm của Người nên những dòng hồi ức cũng chắt chứa nhiều điều tâm tư đó. Trong bài viết Những đêm giao thừa Bác đến với người nghèo, ông Vũ Kỳ kể: "... trong cuộc "vi hành" đêm 30 Tết của mùa xuân độc lập đầu tiên đó, Bác Hồ đã chứng kiến cảnh gia đình một người đạp xích lô "Tết mà không có Tết" ngoài một nén hương đang cháy dở trên bàn, còn chủ nhà thì đang đắp chiếu nằm mê mệt vì ốm. Bác đã xúc động lấy khăn lau nước mắt, lặng lẽ bước ra khỏi nhà, bảo đồng chí thư ký ghi lại địa chỉ để hôm sau báo cho đồng chí Chủ tịch Hà Nội biết. Cũng đêm 30 Tết Bính Tuất đó, đúng giờ giao thừa, khi Đài Tiếng nói Việt Nam truyền đi khắp đất nước lời chúc mừng năm mới của Chủ tịch Hồ Chí Minh, thì chính Người lại đang vui xuân cùng nhân dân yêu quý của mình ở đền Ngọc Sơn, trong vai một cụ già theo cháu đi hái lộc...".

Trong Những bức thư tâm huyết ngày đầu cách mạng, Vũ Kỳ viết: “Ngay từ những ngày đầu của chính quyền cách mạng, Bác Hồ đã đặc biệt quan tâm đến việc làm trong sạch bộ máy nhà nước, làm cho Nhà nước thực sự trở thành Nhà nước của nhân dân, do dân, vì dân”. Ông thấm thía từng lời dạy, tư tưởng của Người để truyền đạt lại qua những dòng viết thấu tình, đạt lý.

Rồi còn những lá thư: Thư của các đồng chí giúp việc Bác, Thư của các đồng chí trông nom nhà Bác, Thư viết từ thủ đô Hà Nội, Thư kể chuyện Bác Hồ làm việc, Thư kể về những Tết của Bác Hồ, Thư kể chuyện theo Bác về quê... mà ở đó, mỗi lá thư lại là những câu chuyện về cuộc đời giản dị và nhân cách bao la, vĩ đại của Người.

46 năm kể từ ngày Bác đi xa, thật may mắn khi những thế hệ hôm nay vẫn được nghe lại nhiều câu chuyện không bao giờ cũ đó qua những câu chuyện kể từ người thư ký thân cận với Bác...

Nguyễn Trãi đã từng viết những câu thơ sâu sắc mà thấm thía trong Bình Ngô đại cáo:

"... Tuy mạnh yếu từng lúc khác nhau
Song hào kiệt đời nào cũng có"

Thật đúng là như vậy, đất nước có lúc hưng thịnh, có lúc suy vong luân chuyển tuần hoàn nhưng mỗi thời điểm khác nhau lại sản sinh ra những đấng hào kiệt, anh hùng có sức mạnh xoay chuyển càn khôn, làm nên lịch sử. Thời thế thường tạo nên anh hùng và trong thời đại cách mạng, người anh hùng đã khiến cả thế giới phải ngưỡng mộ, người mà khi nhắc đến tên là hàng triệu trái tim Việt Nam lại thổn thức và biết ơn khôn cùng, đó chính là Chủ tịch Hồ Chí Minh, một vị lãnh tụ vĩ đại của nhân dân Việt Nam, anh hùng giải phóng dân tộc, danh nhân văn hóa thế giới.

Nếu như lãnh tụ Fidel Castro là niềm tự hào của đất nước Cu Ba, Lê-nin là vị lãnh tụ đáng kính của nhân dân Xô viết thì Hồ Chí Minh là vì sao sáng soi đường chỉ lối, là vị Cha già kính yêu của dân tộc Việt Nam. Điều đầu tiên khi nhắc về Hồ Chủ Tịch là nhắc đến một người anh hùng giải phóng dân tộc, nhà cách mạng với tư tưởng tiến bộ, với lí tưởng, khát khao mãnh liệt "Tự do cho đồng

bào tôi, độc lập cho Tổ quốc tôi, đây là tất cả những điều tôi muốn, đây là tất cả những điều tôi hiểu". Khi chứng kiến cảnh nước nhà bị thực dân Pháp đô hộ, nhân dân bị đầy đọa khổ cực, khác với những nhà chí sĩ yêu nước khác chọn cách đưa thanh niên Việt Nam ra nước ngoài học tập, người thanh niên Nguyễn Tất Thành khi đó đã lựa chọn con đường bôn ba nước ngoài để tự mình "làm quen với nền văn minh Pháp, muốn tìm xem những gì ẩn giấu đằng sau những từ ấy" và hơn hết đi tìm con đường giải phóng dân tộc. Trong hành trình gian khổ đi tìm đường cứu nước ấy, Người đã đi qua 28 quốc gia trên thế giới trong vòng 30 năm chỉ với hai bàn tay trắng, trải qua rất nhiều công việc từ lao động chân tay nặng nhọc như cào tuyết, phụ bếp, làm vườn, vét bùn, làm công ở cảng đến những nghề trí óc như viết báo, rửa ảnh,..., không biết bao nhiêu lần bị giam giữ trong ngục tù ở Trung Quốc. Phải trải qua vô vàn những tháng ngày cực khổ nhưng người thanh niên ấy chỉ mong đổi lấy hạnh phúc, tự do cho nhân dân và khát khao tìm ra con đường cách mạng đúng đắn giải phóng dân tộc khỏi lầm than. Nhờ có Người soi đường dẫn lối, dân tộc Việt Nam đã thoát khỏi xiềng xích của Pháp, đánh đuổi tên đế quốc Mỹ sừng sỏ nhất thế giới và trở thành một đất nước hoàn toàn tự do, hưng thịnh như ngày hôm nay.

Không chỉ vậy, lí tưởng của Người còn ảnh hưởng sâu sắc đến nhân dân trên thế giới nói chung và nhân dân các nước thuộc địa nói riêng, những người yêu chuộng hòa bình ở khắp nơi ủng hộ Người, giai cấp công nhân nông dân yêu mến, kính trọng Người, coi Người như anh em... Nhà văn A-lan A-xbon, người Ô-xtrây-li-a đã khẳng định: "Chúng ta phải học ở Hồ Chí Minh bằng cách phát triển những phẩm chất: Kiên nhẫn và vững vàng theo đuổi mục đích và bình tĩnh trong những lúc khó khăn; linh hoạt về tư duy và chính trị xây dựng khối đoàn kết xã hội chủ nghĩa; khiêm tốn và gần gũi với nhân dân...; có sự đồng cảm để đạt tới sự hòa giải dân tộc; có tinh thần quốc tế mạnh mẽ; sự sáng tạo và nhạy bén về văn hóa...; và phẩm chất mà Hồ Chí Minh có một cách dồi dào - đó là sự lạc quan của ý chí".

Trên cương vị là lãnh tụ, người đứng đầu nhà nước Việt Nam, Hồ Chủ Tịch không có giây phút nào dành riêng cho bản thân mình. Cả cuộc đời Bác đã dành trọn tình yêu cho nhân dân, cho cách mạng với "chỉ có một sự ham muốn, ham muốn tột bậc, là làm sao cho nước ta được hoàn toàn độc lập, dân ta được hoàn toàn tự do, đồng bào ai cũng có cơm ăn áo mặc, ai cũng được học hành". Đối với con dân đất Việt:

"Người là Cha, là Bác, là Anh
Quả máu lớn lọc trong dòng máu đỏ"

Người gần gũi, yêu thương, quan tâm chăm lo đến đời sống từ em nhỏ đến các cụ già, từ đồng bào miền núi đến nhân dân miền xuôi, từ anh chiến sĩ đến những người dân công. Biết bao đêm Bác trằn trọc băn khoăn không ngủ được vì lo lắng cho vận mệnh của dân tộc, ngay cả khi ốm mệt nằm trên giường bệnh, Người vẫn không nguôi suy nghĩ đến miền Nam ruột thịt: "Trong Nam mấy hôm

nay đánh thế nào?". Cả cuộc đời làm lãnh đạo đất nước của Người là tấm gương sáng ngời về tinh thần tự học, tự sáng tạo, "cần - kiệm - liêm - chính - chí công - vô tư" với lối sống giản dị thanh cao. Tuy là Chủ tịch nước nhưng Người luôn sống bình dị như lời Vũ Kỳ kể lại: "Dù đã ít nhiều hiểu về tính giản dị của Bác, chúng tôi vẫn bồi hồi khi sắp xếp hành lý (cũng là tài sản riêng) của vị Chủ tịch đứng đầu nước Việt Nam, vền vện một cái va-li nhỏ đựng một bộ quần áo vải ka ki (không kể bộ quần áo Bác đang mặc), hai bộ quần áo cánh, hai bộ quần áo lót, ba mùi xoa..., không mang giày vì Bác ưa đi dép cao su". Vị chủ tịch ấy không ngần ngại lội ruộng hướng dẫn bà con cấy lúa, không nề hà tát nước, trồng rau, nuôi cá như một người nông dân thực thụ, vui vẻ chuyện trò cùng bà con...

Không chỉ là một anh hùng giải phóng dân tộc, Chủ tịch Hồ Chí Minh còn là danh nhân văn hóa thế giới, tuy "Ngâm thơ ta vốn không ham" nhưng di sản văn học Người để lại vô cùng giá trị và ý nghĩa đối với nền văn học Việt Nam nói chung. Khi thì là những áng văn chính luận như thanh gươm sắc bén nhằm đả kích, chĩa thẳng vào bọn thực dân: Bản án chế độ thực dân Pháp, Những trò lố hay là Va-ren và Phan Bội Châu,...; khi là những vần thơ trữ tình mà thấm thía ảm

chứa trong đó là tâm hồn nghệ sĩ và tinh thần thép như tập thơ Nhật kí trong tù, Tức cảnh Pác Bó,...; khi lại là những bài thơ ngắn gọn, dễ hiểu, dễ nhớ để tuyên truyền đường lối cách mạng, hay chúc tết nhân dân cả nước, hay để khích lệ tinh thần chiến đấu của quân dân ta... Dù là nội dung nào đi chăng nữa, tất cả đều phục vụ cách mạng, vì nhân dân. Và những quan điểm sáng tác văn học của Người vẫn còn giữ nguyên giá trị cho đến tận ngày hôm nay khiến chúng ta vô cùng khâm phục, tự hào.

Khát vọng Hồ Chí Minh là khát vọng cho một nước Việt Nam không chỉ có độc lập, tự do mà phải là nước mà người dân ai cũng có cơm no, áo ấm, ai cũng được học hành, người dân phải được quyền làm chủ thật sự cuộc sống của mình, đất nước của mình, con người được tự do và có mọi điều kiện phát triển, nếu không, độc lập ấy chẳng có ý nghĩa gì.

Chúng ta có Bác Hồ để có một phương pháp cách mạng và hành xử văn hóa. Chúng ta yêu hòa bình, kiên quyết không để nền hòa bình nào bị bỏ lỡ, không muốn

làm tổn hại đến sinh mạng và danh dự con người, kể cả khi người đó đang là kẻ thù xâm lược.

Chúng ta có Bác Hồ để định ninh những chân lý, để truyền đời quyết tâm: “Không có gì quý hơn độc lập, tự do”; “Chúng ta thà hy sinh tất cả, chứ nhất định không chịu mất nước, nhất định không chịu làm nô lệ”; “Nước lấy dân làm gốc. Gốc có vững cây mới bền. Xây lâu thắng lợi trên nền nhân dân”.

Chúng ta có Bác Hồ để có tiêu chí đánh giá, phần đầu của một Đảng cầm quyền, của cán bộ lãnh đạo, đó phải là người đầy tớ trung thành của nhân dân, là đại biểu cho lợi ích của toàn dân tộc, là tiêu biểu của đạo đức văn minh.

Chúng ta có Bác Hồ để có thành thực và bao dung Hồ Chí Minh. Yêu thương người cùng khổ, quý trọng hiền tài, tin dùng cả những người từng làm lỗi, bốn biển một nhà..., vì thế, không chỉ cả dân tộc theo về mà thế giới cũng nghiêng mình. Người là đỉnh cao của văn hóa Việt Nam và là chỉ hướng cho văn hóa tương lai.

Chúng ta có Bác Hồ để không có chấp, biết dung hợp, không nên lấy nắp tròn để đậy kín hộp vuông.

Chúng ta có Bác Hồ để có đường hướng xây dựng đất nước mạnh giàu và cũng có đường hướng để vươn tới một cuộc sống tinh thần cao đẹp, vượt lên trên mọi danh lợi, phù hoa; mọi tầm thường vật chất.

Dù Bác đã đi xa nhưng tấm gương đạo đức cách mạng và lối sống thanh cao giản dị của Người vẫn còn mãi với dân tộc Việt Nam. Hồ Chủ Tịch xứng đáng là vị lãnh tụ vĩ đại, anh hùng giải phóng dân tộc, danh nhân văn hóa thế giới khiến cả thế giới nói chung và dân tộc ta nói riêng yêu mến, ngưỡng mộ, tự hào.

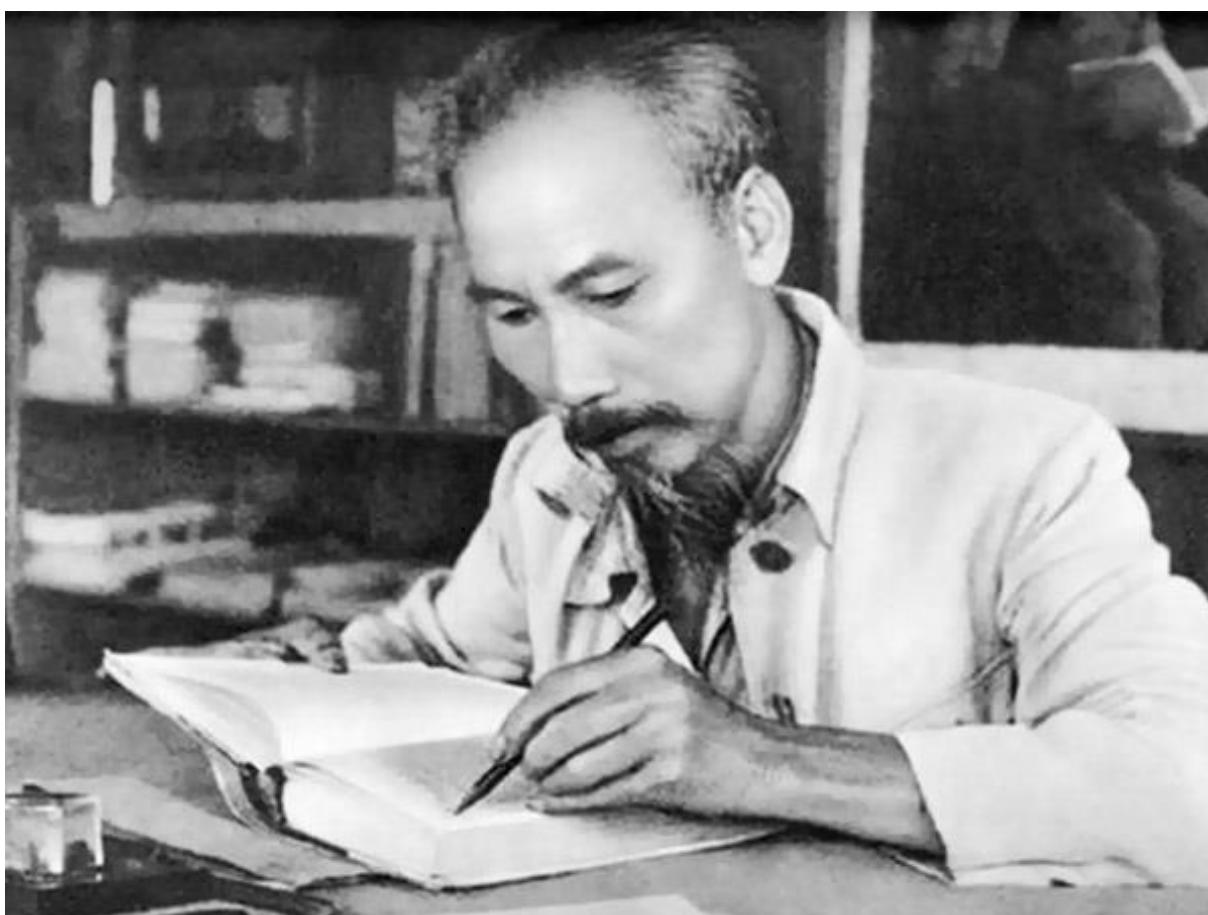

Tất cả mọi người dân Việt Nam, từ lớn đến nhỏ, từ trẻ em đến người già, không phân biệt tuổi tác, thế hệ đều gọi Người bằng cái tên đầy thân thương và gần gũi – Bác Hồ bởi lẽ nó xuất phát từ cách sống và suy nghĩ của Người. Đối với Người, việc học tập, rèn luyện và tu dưỡng đạo đức, lối sống, tư duy cách mạng là việc cả đời. Và Người đã luôn thực hiện đúng tư tưởng ấy từ khi là người thanh niên yêu nước cho đến khi Người là Chủ tịch. Người đã trở thành vĩ nhân của cả nhân loại; tư tưởng, đạo đức, lối sống và phong cách của Người

trở thành kim chỉ nam cho lớp lớp thế hệ trẻ noi theo. Không thể trong một khắc, một lúc, một giai đoạn ngắn mà ta có thể hoàn thành tốt hết tất cả mọi tư tưởng, bài học của Người đã dạy. Việc học tập và tu luyện ấy cần có quá trình và xuyên suốt trong cuộc đời của mỗi chúng ta.

Qua tác phẩm, tấm gương đạo đức của Bác chính là nguồn sáng, là kim chỉ nam cho tôi phấn đấu và trưởng thành trong cuộc sống. Tôi đã không ngừng phấn đấu học tập và rèn luyện, cố gắng nâng cao tầm hiểu biết của bản thân vì câu nói của Bác “*Non song Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không chính là nhờ công học tập của các cháu*”. Trong suốt quãng thời gian cấp sách đến trường, những lời dạy của Bác đã in sâu vào tâm trí tôi. Nó chính là nguồn động lực cổ vũ cho tôi vượt qua các khó khăn. Tôi đã cố gắng học tập thật tốt vì tôi biết chỉ có con đường học mới giúp ta phát triển. Khi ta muốn bay cao bay xa trên bầu trời năm châu cần có đôi cánh tri thức vững chắc. Không hẳn là một

học sinh xuất sắc nhất lớp, nhất trường nhưng bằng sự cố gắng và nỗ lực của bản thân, tôi đã hoàn thành tốt công việc học tập, trau dồi kiến thức cho riêng mình.

Cho đến khi đi làm, tôi vẫn luôn thể hiện tinh thần học tập trên tất cả các mặt, từ công việc hằng ngày đến công việc chuyên môn, từ cách giao tiếp ứng xử đến cách sống. Tự tạo cho bản thân một thói quen sống lành mạnh, khiêm tốn, nhã nhặn, giản dị, gần gũi và thân thiện với mọi người xung quanh. Luôn tự nhắc nhở bản thân mình, việc học là việc cả đời nên khi thấy điều gì hay, điều gì tốt tôi đều cố gắng học hỏi để trau dồi thêm kiến thức và sự hiểu biết. Không để sự lười biếng và tính tự cao, tự phụ ngăn cản hay ảnh hưởng đến việc học hỏi, hoàn thiện bản thân. Tôi luôn cố gắng mỗi ngày để hoàn thành tốt nhất nhiệm vụ được giao ở cơ quan và luôn trong tâm thế sẵn sàng lắng nghe, học hỏi những điều chưa biết hoặc ý kiến đóng góp từ các đồng nghiệp, cấp trên nhằm khắc phục những hạn chế của bản thân để ngày càng tiến bộ hơn. Đồng thời, chia sẻ những kinh nghiệm, hiểu biết, kiến thức về công việc của mình cho đồng nghiệp, hỗ trợ họ hoàn thành tốt công việc được giao.

Bạn hãy hình dung xem, trong nhịp sống xô bồ của thành phố, sáng và chiều đi làm trong dòng người xe tấp nập khiến cho con người ta cũng bộn bề, tấp nập theo vòng xoay ấy không chỉ hàng giờ, hàng ngày mà hàng tháng, hàng năm. Chính điều đó đã làm chúng ta không còn thời gian để cảm nhận và quan sát cuộc sống xung quanh. Một chút thư vị ngọt ngào, nhẹ nhàng của cuộc sống bị đánh cắp bởi cuộc sống mưu sinh. Những niềm vui, hạnh phúc mà chúng ta có giờ đây đang dần bó hẹp, thu nhỏ trong từng nhà, từng gia đình mà không còn sự chia sẻ chung của cộng đồng. Cuộc sống có thể khiến chúng ta trở nên vô cảm nhưng chính nó cũng có thể làm cho ta trở nên thân thiện, vui vẻ, hòa đồng. Vậy tại sao chúng ta không tận dụng cuộc sống xung quanh để tạo niềm vui cho bản thân để quên đi nhọc nhằn. Không gì tốt hơn việc tự tạo niềm vui cho bản thân, có như vậy niềm vui ấy mới theo bạn mãi. Chính vì suy nghĩ đó nên tôi luôn tự nhủ mình sống và hành động theo phương châm “*Sống là hãy cho đi và bạn sẽ nhận lại được nhiều hơn những gì mình cho*”. Khi ta cho đi thì những thứ ta nhận được chính là tinh thần, món quà vô giá. Tích cực giúp đỡ những người xung quanh để sống có ý nghĩa hơn, xã hội ngày càng tươi đẹp hơn. Thấy những em bé quần áo lấm lem hay những cụ già dầm mưa dãi nắng trên khắp các hè phố với cuộc sống mưu sinh hàng ngày bạn sẽ làm gì? Vâng, tôi sẽ mua giúp họ vài tờ vé số họ đang bán hay chia sẻ giúp họ vài nghìn đồng. Một hành động nhỏ nhưng đầy ấp tình người, sẽ đem lại niềm tin, niềm hi vọng vào cuộc sống của những con người bất hạnh và cuộc sống của tôi cũng như của tất cả các bạn ý nghĩa hơn.

Càng trưởng thành, tôi càng nhận thức sâu sắc hơn nữa về tấm gương đạo đức của Bác. Không chỉ trau dồi về kiến thức mà cần tu dưỡng về đạo đức. Như Bác đã nói “*Người có đức mà không có tài làm việc gì cũng khó, người có tài mà không có đức là người vô dụng*”. Cái đức – cái tài hai chữ đi liền sẽ làm nên sức mạnh to lớn, vượt qua mọi trở ngại, khó khăn và sẽ mang lại kết quả tốt đẹp, mang niềm vui đến mọi người xung quanh. Mỗi bản thân chúng ta là một tế bào,

là một nhân tố quan trọng để tạo nên một xã hội văn minh và phát triển. Chính vì những điều đó, chúng ta hãy cùng hành động, hãy khơi dậy tài năng và những đức tính tốt đẹp trong bản thân để chung tay, góp một phần sức lực nhỏ bé cho xã hội.

“Một cây làm chẳng nên non

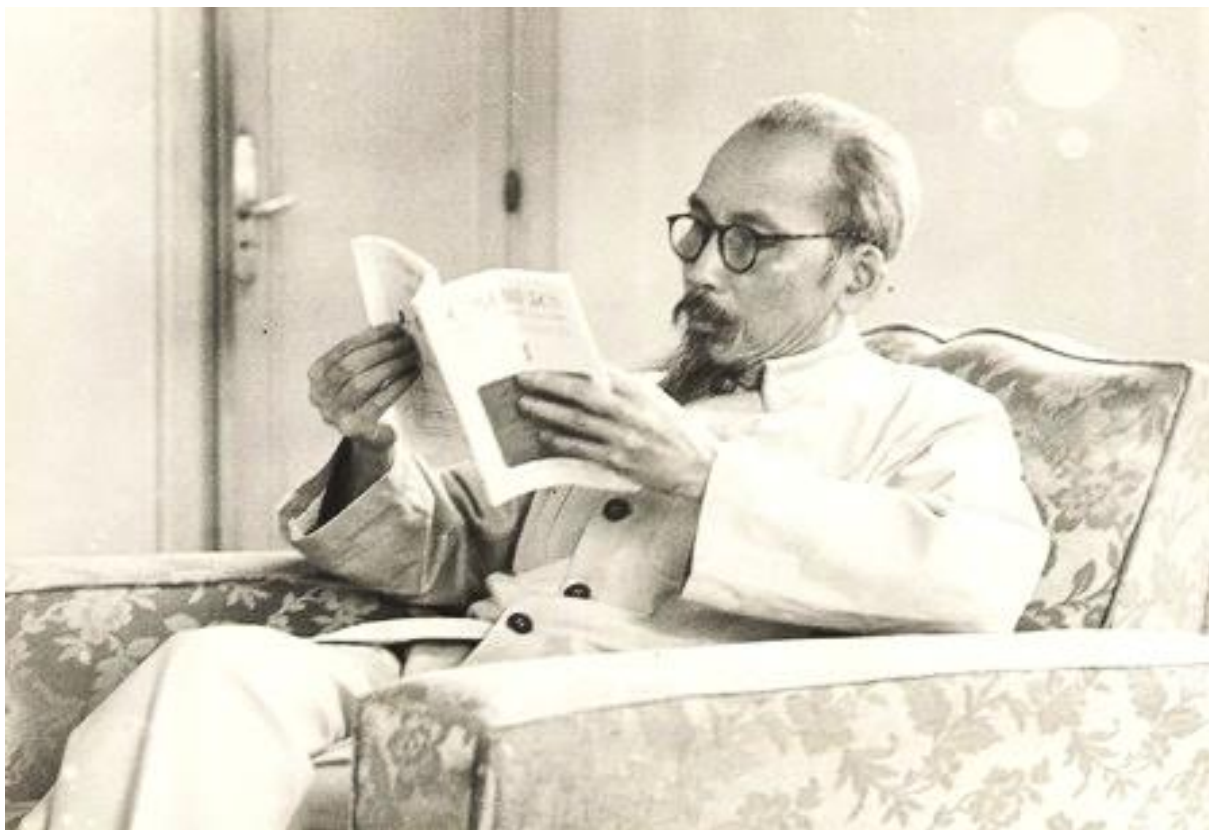
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao”

Khi chúng ta đang sống trong hòa bình, hưởng trọn nền tự do dân tộc mà Bác Hồ và những chiến sĩ cách mạng đã cố gắng tranh đấu và bảo vệ thì chúng ta cần làm những gì để được xứng đáng với công sức ấy? Một khi chúng ta có những suy nghĩ đó, chúng ta mới có những ý tưởng và việc làm thiết thực cho câu hỏi ấy mà thôi. Chúng ta đang hưởng thụ những thành quả mà ông cha ta để lại thì chúng ta cần phải cố gắng bảo vệ những thành quả ấy. Vẫn là một người chiến sĩ cách mạng nhưng không phải trên chiến trường chiến đấu mà ngay trên

mặt trận tri thức. Chúng ta sẽ không vác súng trên vai mà thay vào đó chúng ta sẽ mang trên mình hành trang kiến thức để ra mặt trận kinh tế xây dựng đất nước.

Khi mới bước chân vào môi trường làm việc, tôi càng nhận thức và thấy được tầm quan trọng về những bài học mà tác phẩm đem lại. Trong tư tưởng và cách sống của Người luôn dạy ta rằng không được sống theo lối chủ nghĩa cá nhân, không ích kỷ, không vụ lợi bản thân... Nhưng tự hỏi mấy ai đã làm được những điều ấy như Bác đã từng làm, nhất là tư tưởng của chủ nghĩa cá nhân. Cái ranh giới giữa chủ nghĩa cá nhân và khả năng làm việc độc lập rất mong manh. Hay đơn giản một đức tính chia ngọt sẻ bùi “*Một miếng khi đói bằng một gói khi no*” của Bác. Trong cuộc chiến chống giặc đói, Bác đã vận động mọi người chia bớt phần gạo của mình cho những người đói khổ hơn. Mỗi bữa ủng hộ một nắm gạo thì mỗi nhà thấy rất ít nhưng góp chung lại toàn thể nhân dân thì số lượng rất lớn. Qua đây, không chỉ thấy được sự yêu thương đùm bọc giữa người với người mà còn cho thấy được sức mạnh của tinh thần đoàn kết. Trong đại

dịch Covid-19, tinh thần đoàn kết dân tộc ta lại được phát huy, bằng cách nhấn tin xây dựng quỹ vắc-xin phòng chống dịch COVID-19, đây là chương trình nhằm kêu gọi, vận động các tầng lớp nhân dân ủng hộ, đóng góp kinh phí cho công tác phòng, chống dịch COVID-19 để người dân, trong đó có công nhân lao động, người có hoàn cảnh khó khăn có thể tiếp cận với vắc-xin sớm nhất nhằm sớm đạt được miễn dịch cộng đồng và đẩy lùi dịch bệnh. Bác đã dạy:

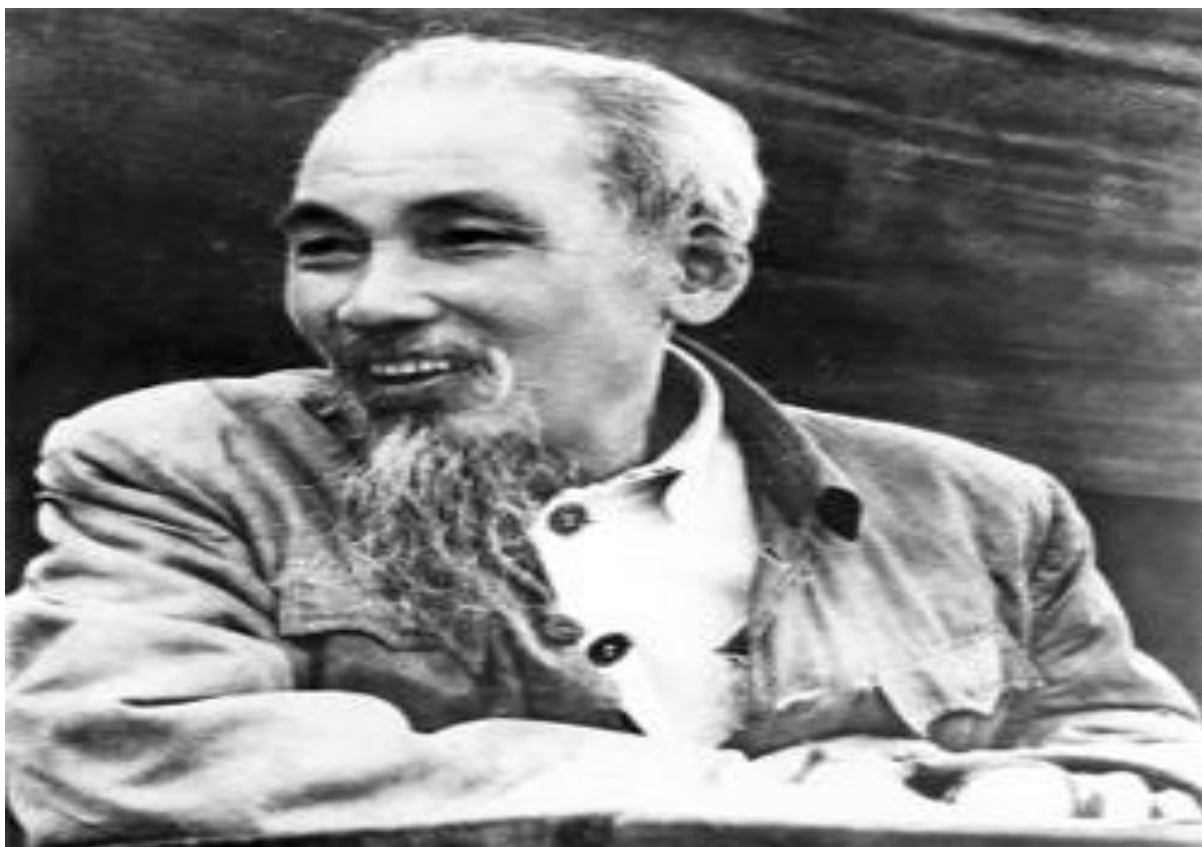
“Không có việc gì khó

Chỉ sợ lòng không bền

Đào núi và lấp biển

Quyết chí ắt làm nên”

Đối với chúng ta, số tiền nhấn tin đó sẽ không nhiều, chỉ bằng một buổi ăn sáng hay một ly nước nhưng khi gộp chung của nhiều người lại thì số tiền đó rất lớn. Đó là những suy nghĩ của riêng tôi và để hiện thực hóa cái suy nghĩ đó, tôi đã nhấn tin ủng hộ với tinh thần vui sướng và thấy hạnh phúc.

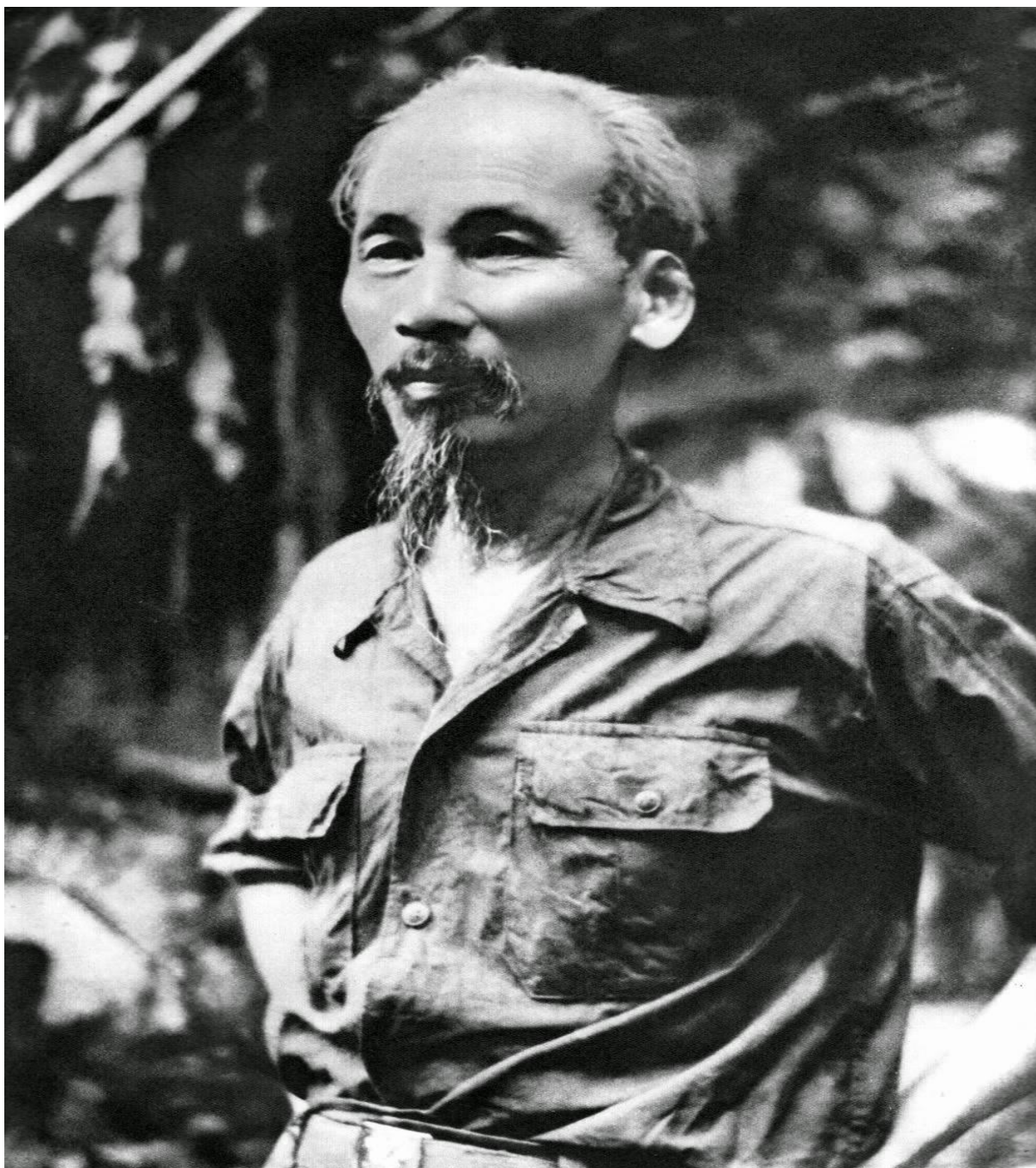
Nói và làm là hai hành động song hành giống như học phải đi đôi với hành vậy. Học lý thuyết trơn mà không có thực hành thì mớ lý thuyết biển trời đó cũng nhanh chóng bị quên lãng, cũng giống như nói mà không làm thì chẳng ai tin. Nói là việc dễ dàng, hành động theo những gì đã nói mới là cái kết cuối cùng để đánh giá những gì ta nói. Cái cách mà tôi rèn luyện theo tư tưởng của Bác chính là tự xây dựng cho bản thân tư tưởng cho mỗi bài học của Bác. Ví như việc thực hành tiết kiệm, chống lãng phí, quan liêu, tôi đã xây dựng cho mình tư tưởng: “Tiết kiệm trước tiên là tiết kiệm cho chính bản thân, tránh hoang phí một cách vô ích thời gian, tiền bạc, sức khỏe của bản thân”. Khi ta tập đức tính tiết kiệm cho bản thân thì có thể chúng ta sẽ biết tiết kiệm cho tập thể, cộng đồng vì đó là bản chất trong con người của ta. Một khi là bản chất thì khó thay đổi, vì vậy để làm được những gì cho cộng đồng thì chúng ta hãy nghĩ chúng ta làm những điều đó cho chính bản thân chúng ta. Không nên có suy nghĩ và tư tưởng “*Của công không ai tiếc, cha chung không ai khóc*”. Tại mỗi phòng làm

việc, trước cửa ra vào hãy treo lên đó khẩu hiệu “Tắt các thiết bị điện khi không làm việc” đính thêm hình ảnh vui nhộn đi kèm. Mỗi khi bước vào phòng hay khi bước ra khỏi phòng, bằng màu sắc bắt mắt và hình ảnh minh họa dễ thương, chúng ta đều nhìn thấy khẩu hiệu đó. Nó là lời nhắc nhở hết sức nhẹ nhàng nhưng sẽ mang lại hiệu quả rất cao. Bên cạnh đó, chúng ta cần có những biện pháp mạnh hơn nữa những ai chưa ý thức tự thực hiện tiết kiệm này. Đánh đòn tâm lý – với hình thức phạt tiền những ai không thực hiện đúng khẩu hiệu. Trong phòng sẽ đề cử ra một thành viên mẫu mực, thực hiện tốt nhất việc tiết kiệm để kiểm tra việc thực hiện của các thành viên còn lại. Thấy cá nhân nào khi ra về không tắt máy tính, máy lạnh hay các thiết bị có liên quan thì người chịu trách nhiệm quản lý phải nhắc nhở và kèm theo thu phạt sung công quỹ của phòng. Khi đánh vào tài chính thì ý thức thực hiện của chúng ta sẽ được nâng cao hơn. Nhưng tôi hy vọng, giải pháp tâm lý này chỉ là tạm thời vì ý thức tự giác thực hiện của mỗi người sẽ cao hơn qua quá trình rèn luyện.

Sẽ còn rất nhiều điều chúng ta cần phải học, phải làm và tu dưỡng để trở thành người chiến sĩ cách mạng theo gương Bác. Học tập, trau dồi kiến thức không ngừng; chia sẻ kinh nghiệm làm việc; giúp đỡ mọi người, ủng hộ những hoàn cảnh khó khăn; tu dưỡng, rèn luyện đạo đức theo tư tưởng Hồ Chí Minh là những việc tôi đã và sẽ tiếp tục thực hiện để thành người chiến sĩ thời bình theo gương Bác. Bác luôn sống mãi trong tim tôi và tôi tin rằng điều đó cũng luôn hiện hữu trong mỗi trái tim người Việt Nam.

Nếu có ai đó cứ ngồi chép nhặt lại những mẩu chuyện liên quan đến Cụ Hồ, kể cả những chuyện đã “thăng hoa” thành truyền thuyết hay huyền thoại thì dần dần, ngấm cùng thời gian vóc dáng của Hồ Chí Minh ngày càng hiện rõ, càng rục rỡ... Nghĩ thế, càng thấy những gì có trong ký ức của Vũ Kỳ là của quý, Vũ Kỳ có cuộc sống hơn ba thập kỷ sau ngày Cụ Hồ mất. Thời gian ấy ông tận tụy góp phần gây dựng những công trình tưởng niệm Hồ Chí Minh và giữ gìn,

phát huy những di sản của Người. Và dường như tất cả những gì ông làm cho đến cuối đời đều gắn với khoảng đời Ông đã sống gần Cụ Hồ. Ông nói dài ký ức của riêng mình thành ký ức của xã hội, thế là ông đã làm sử rồi. Tôi biết Ông là người rất cẩn trọng nên còn rất nhiều ký ức Ông chưa có dịp viết ra, nhưng những gì Ông đã từng chia sẻ cho mọi người, đã đủ thấy tác động mạnh mẽ đến nhường nào đối với xã hội. Nó làm người ta tin hơn và quý trọng hơn vào sự thật, dù không phải sự thật nào cũng dễ nói ra. Bởi thế, khi biết chắc Ông đã sang thế giới bên kia, thì tôi cũng tin rằng Ông sẽ gặp lại Cụ Hồ. Bây giờ có nhớ tới Ông thì tôi lại thăm thía cái ý tưởng bảo tồn ký ức nó quan trọng như thế nào để đời sau hiểu được đời nay, để đời nay hiểu được các đời đã qua Ông Vũ Kỳ mất, tôi có cảm giác nuối tiếc như người đang đọc dở một cuốn sách hay, nay cuốn sách ấy đã mất hẳn, không bao giờ được đọc nốt phần còn lại...

Những điều Ông Vũ Kỳ thuật lại trong cuốn sách là một trong những phần ký ức quý giá và đáng nhớ về lịch sử dân tộc Việt Nam ở thế kỷ XX. Đọc xong cuốn sách, tôi càng yêu quý Bác, yêu quê hương đất nước, yêu thương con người và sẽ cố gắng ra sức học tập để góp phần nhỏ bé vào xây dựng đất nước như lời Bác Hồ kêu gọi: Non sông Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc Việt

Bác Hồ - Niềm tin yêu qua từng trang sách

Nam có bước tới đài vinh quang để sánh vai với các cường quốc năm châu được hay không, chính là nhờ một phần lớn ở công học tập của các em... Cuốn sách sẽ là một món quà quý giá của mỗi người dân Việt Nam tự hào là con cháu của Bác. Các bạn hãy mở đọc lại những trang sách của một pho sách vĩnh viễn đã khép lại. Qua đó, các bạn có thể hiểu rõ cuộc đời chiến đấu, hy sinh không mệt mỏi vì độc lập, tự do của dân tộc, vì hạnh phúc của Nhân dân; cuộc sống thanh cao, giản dị, trong sáng và đạo đức cách mạng mẫu mực của một người cộng sản vĩ đại. Bác Hồ chính là tấm gương sáng cho toàn thể cán bộ, nhân dân học tập, noi theo.